

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ט"ז – מז תשרי – מז טבת – מז ניסן – מז תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סימן רסד – דיני הפתילה והשמן, ובו י' סעיפים

- א. אין עושין פתילה לנר של שבת בין נר שעל השלחן בין כל
נר שמדליק בבית מדבר שהאור אינו נאחו בו אלא נסרך
סביביו והשלהבת קופצת כגון צמר ושער וכיוצא בהם
אלא מדבר שהאור נתלה בו כגון פשתן נפוצה ובגד שש
וצמר גפן וקנבוס וכיוצא בהן. הגה: ואם הדליק בדברים
האסורים אסור להשתמש לאורו (משנת הרשב"א סימן קע"א)
ויש אומרים דאם יש נר אחד מדברים המותרים מותר
להשתמש לאור האחרים וכן דבר שאפשר בלא נר מותר
לעשות אפילו אצל נרות האחרים ולצורך שבת יש להקל
בדיעבד (הגהות מרדכי פקק קמ"א ופרק ג' דשבת):
- ב. כרך דבר שמדליקין בו על דבר שאין מדליקין בו אם
נתכוין להעבות (פירוש לעשותה עבה) הפתילה כדי להוסיף
אורה אסור ואם נתכוון להקשות הפתילה כדי שתהא
עומדת ולא תשלשל למטה מותר ומטעם זה מותר לכרוך
דבר שמדליקין בו על גבי גמי או קש כדי ליתן הפתילה
בעששית. הגה: נותנין גרגיר של מלח וגריס של פול על פי
הנר בערב שבת כדי שיהא דולק יפה בשבת (מיימוני פקק ה'
ועור):
- ג. אין מדליקין נר לשבת אלא משמן הנמשך אחר הפתילה
ולפיכך אין מדליקין בזפת ולא בשעווה ולא בשמן העשוי
מצמר גפן ולא באליה ולא בחלב וכן אין מדליקין בעטרן
מפני שריחו רע ויניחנו ויצא ולא בצרי מפני שריחו נודף
שוא יסתפק ממנו ונמצא מתחייב משום מכבה:
- ד. אפילו נתן מעט שמן זית בשמנים אלו שאינם נמשכים ואז
נמשכין אין מדליקין בהם:
- ה. חלב מהותך וקרבי דגים אין מדליקין בהם ואם נתן בהם
מעט מאחת משמנים שמדליקין בהם מותר להדליק בהם:

המשך סימן רסג – מי ומי המדליקין, ואם טעו ביום המעונן

- יג. אדם שבא לעיר בערב שבת וכבר קבלו אנשי העיר עליהם
שבת אף על פי שעדיין היום גדול אם היו עליו מעות או
שום חפץ מניחו ליפול:
- יד. אם ביום המעונן טעו צבור וחשבו שחשיכה והדליקו נרות
והתפללו תפלת ערבית של שבת ואחר כך נתפזרו העבים
וזרחה חמה אינם צריכים לחזור ולהתפלל ערבית אם
כשהתפללו היה מפלג המנחה ולמעלה ואם יחיד הוא
שטעה בכך צריך הוא לחזור ולהתפלל תפלת ערבית
ולענין עשיית מלאכה בין צבור בין יחיד מותרים דקבלת
שבת היתה בטעות ויש אומרים שאותם שהדליקו נרות
אסורים בעשיית מלאכה ושאר אנשי הבית מותרין ויש
אומרים שאותו נר שהודלק לשם שבת אסור ליגע בו
ולהוסיף בו שמן ואפילו אם כבה אסור לטלטלו:
- טו. מי ששהה להתפלל מנחה בערב שבת עד שקבלו הקהל
שבת לא יתפלל מנחה באותו בית הכנסת אלא ילך חוץ
לאותו בית הכנסת ויתפלל תפלה של חול והוא שלא קבל
שבת עמהם אבל אם ענה וקבל שבת עמהם אינו יכול
להתפלל תפלת חול אלא יתפלל ערבית שתיים:
- טז. אם בא לבית הכנסת סמוך לקבלת הצבור שבת מתחיל
להתפלל מנחה ואף על פי שבעודו מתפלל יקבלו הצבור
שבת אין בכך כלום הואיל והתחיל בהיתר:
- יז. יש אומרים שמי שקבל עליו שבת קודם שחשכה מותר
לומר לישראל חבירו לעשות לו מלאכה. הגה: ומותר
ליהנות מאותה המלאכה בשבת וכל שכן במוצאי שבת. מי
שמאחר להתפלל במוצאי שבת או שממשיך סעודתו בלילה
מותר לומר לחבירו ישראל שכבר התפלל והבדיל לעשות לו
מלאכתו להדליק לו נרות ולבשל לו ומותר ליהנות ולאכול
ממלאכתו, כן נראה לי:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון מז]